Quelle: https://manuscripta.at/?ID=47062
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

/Conjonti

[Hase Mohr rer. Tirol. l. III p. m. 104: Oberhalb Delfs gegen dem Gotteshause Sufeld ist ein sehr hoher spitziger Berg Monta genannt: darauf hat man haben vor etlichen Jahren allerley Sifdrümmer und eiserne Ringe gefunden. Darhinter ist das Gaisthal etc.

Eros ac Scythas, quin et utrisque fuisse permixtos, atque ab illis Celtiberos, ab his vero Celtoscythas appellatos; idem Strabo docet l. 1: qui et l. 7 ait: Scytha et Sarmatae: nam etiamnum permixtae sunt ista et Bastarnae gentes Thracibus, magis quidem iis, qui extra, sed iis tamen quoque, qui intra Istrum accolunt: iisdemque etiam Celtae, Boji, Scordisci, Taurisci.

5) Ant. Roschmannus in Beschreibung des fürstlichen Grafschaft Tirol: Hemischthümer findet man auch sehr viel, nichtsdestoweniger wollen einige in ein und andern Berghöhlen Reliquias Antediluvianas gefunden haben. Atqui ipsa postmodum Cl. Auctor, tanquam Theatra Theresiana Praefectus magnum huiusmodi corporum petrificatorum numerum ~~sequis sibi persuadere~~ quae in excelsis montibus sunt inventa. ~~Sequis sibi persuadere~~

6) Vid. Cluverius Germ. ant. l. 1, c. 6; et Cajetanus Comment. in Gen. X.

7) Idem ibidem; et Introd. geogr. l. 3, c. 7.

8) Strabo l. 7. Germanorum Helvetiorum sunt, propter litus oceani porriguntur. ac sunt ab ostiis Reni usque ad Albim, notissimi Sicambri et Cimbri. Porro Celtae sitos fuisse inter

9) Cela Appianus quidem l. de rebus Illyricis ait, inquit, regionem ab Illyrio Polyphemi filio cognomen accepisse. Polyphemo quippe Cyclopi ac Galatea Celtum et Illyrium et Celtum filios extitisse, eosque ex Sicilia profectos Celtis et Illyriis et Galatis, ab ipsis cognomen assumentibus, imperitasse. Sed haec fabulis videntur propinqua. Caeterum Illyricum cum Aeronio usque ad Thracidem Illi ~~ultra~~ pertinuisse, Strabo testatur l. 7; ubi: Primum quae Illyrica exponamus: quae et Istrum a Alpes attingunt, sita in medio Italiae et Germaniae, incipientia a Laeu, qui apud Nauportum est, et Haetos et Iapios. Antiquissima horum nomina graeca, Graecos auctores arguunt Atax is, vel Adesis, Oivos, Auxos etc. Et item Tirpalpinus populus. De his Plinius l. 3, c. 3 Haetios relictos ex comitatu Herculis, interpretatione nominis credunt, praestitis intra fines Alpium incolis: eiusdem et Graios fuisse positos in transitu horum Alpium incolas, praestantesque genere Graecorum inde tracto nomine.

10) Livius Hist. rom. l. 1: Iam primum omnium satis constat Troia capta in cetros sparsum esse Troianum; alii alia sed omnes fere antiquos et vetustis prae hospitio, quae cum Aeneadarum nomine Latine semper auctores fuerunt, ubique locis, ubi primum adpulsi sunt, consecrasse. Capitis deinde ab Troiano cum multitudine Antenorem, qui per Illyricos sinus penetrarunt, venisse in intimum Adriatici maris, Enetosque qui ante Troianos Troiae, et in quem primum egressi sunt, et Troia nomen est, gente cognomine. Et Virgilius Aeneid. l. 1:

Antenor potuit mediis elapsus Achivis
Illyricos penetrare sinus, atque intima tutus
Regna Liburnorum, et fontem superare Timavi
Unde per ora novem vasto cum murmure montis
It mare praeruptum, et pelago premit arva sonanti.
Hic tamen ille urbem Patavi sedesque locavit
Teucrorum, et genti nomen dedit, arma quiescunt.

Troja: nunc placide compositus pace

11) Est non statim initio, attamen aut populi multitudine, in hunc locum vicina penetrasse Venetos, ut, qui ad campos colendos non poterant, Istrorum oppidum

12) Livius Hist. rom. l. 1. Joan. Berlius Log. c. 11: Alexandrinus Haliarnassensis quae fertur conditam Romam anno ante Christum quadragesimo, qui annus concurrit cum anno 3961. Pakeca junta Varronem, et Plutarchum urbis fortunatae in anno Jobili 4. Olympiadis 6. qui annus idemque dicitur anno P. Juliana 3961. Mundi 3 quam et illam sententiam aeque probat Nobis, qua Romam conditam anno 1 [illegible] tradit.

13) Seneca l. 3, c. 24: Insulos (qui et [illegible] Hic detenus. Massinus in Ora [illegible] apud Roschmannum in Reliden[illegible]